

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 15 maja 2025 r.

Pozycja 135

POSTANOWIENIE z dnia 15 stycznia 2025 r. Sygn. akt Ts 87/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Bogdan Święczkowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej M.D. o zbadanie zgodności:

art. 9a ust. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, ze zm.) „w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 13 maja 2011 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2011.131.764) (...) – w jego brzmieniu w 2015 r. (...) w zakresie w jakim wywołuje skutek w postaci braku realnej możliwości wyboru sposobu opodatkowania w przypadku przystąpienia do spółki w trakcie trwania roku podatkowego” z art. 64 ust. 1-3 w związku z art. 2 w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać dalszy bieg skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 25 kwietnia 2023 r. (data nadania) M.D. (dalej: skarżący), wystąpił z żądaniem, przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia, na tle następującego stanu faktycznego.

Decyzją z 20 marca 2019 r. (nr [...]) Naczelnik Urzędu Skarbowego w B. określił skarżącemu wysokość zobowiązania w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2015 r. Od powyższego rozstrzygnięcia skarżący wniósł odwołanie do Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w L., który decyzją z 7 czerwca 2019 r. (znak: [...]) utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji.

Wyrokiem z 26 listopada 2019 r. (sygn. akt [...]) Wojewódzki Sąd Administracyjny w L. oddalił skargę wniesioną na wyżej wymienione rozstrzygnięcie.

Powyższe orzeczenie zostało utrzymane w mocy przez Naczelnego Sąd Administracyjny wyrokiem z 24 listopada 2022 r. (sygn. akt [...]) oddalającym skargę kasacyjną, który doręczono pełnomocnikowi skarżącego 30 stycznia 2023 r. i który wskazany został jako ostateczne rozstrzygnięcie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji.

Zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 21 lipca 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 11 sierpnia 2023 r.) wezwano skarżącego do usunięcia braku

formalnego wniesionej skargi przez doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wszystkich załączników złożonych wraz ze skargą konstytucyjną (z wyjątkiem pełnomocnictwa). Skarżący usunął brak w ustawowo przewidzianym terminie.

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 18 czerwca 2024 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 19 czerwca 2024 r.) wezwano skarżącego do usunięcia braków formalnych wniesionej skargi przez: 1) udokumentowanie daty doręczenia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 listopada 2022 r. (sygn. akt [...]) wskazanego jako ostateczne rozstrzygnięcie (tj. poświadczenie za zgodność z oryginałem) wraz z czterema kopiami; 2) poinformowanie, czy od orzeczenia wskazanego w punkcie 1 wniesiono nadzwyczajny środek zaskarżenia; 3) wyjaśnienie, w jaki sposób zaskarżony przepis, w zakresie wskazanym w *petitum* skargi konstytucyjnej, narusza wolności lub prawa skarżącego oraz uzasadnienie zarzutu niekonstytucyjności kwestionowanego przepisu, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie (wraz z czterema kopiami). Pismem z 2 lipca 2024 r. (data nadania) skarżący ustosunkował się do powyższego wezwania.

W ocenie skarżącego niezgodne ze wskazanymi przepisami Konstytucji jest uniemożliwienie mu wybrania podstawy opodatkowania. Narusza to nie tylko zasadę demokratycznego państwa prawa, ale także zasadę ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa. Nadto skarżący podniósł, że takie ukształtowanie obowiązującego prawa ogranicza jego prawo własności i „nierówno je chroni” z uwagi na uniemożliwienie mu rozsądnego wyboru podstawy opodatkowania. W konkluzji stwierdził, że poprzez różnicowanie sytuacji podatników w zależności od daty rozpoczęcia działalności gospodarczej lub przystąpienia do spółki, naruszona została także zasada równości.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna spełnia przesłanki przekazania jej do merytorycznego rozpoznania, ponieważ:

a) została sporządzona przez adwokata, który przedłożył pełnomocnictwo szczególnie do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem,

b) wyczerpana została przysługująca skarżącemu droga prawna, ponieważ od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 listopada 2022 r. (sygn. akt [...]) nie przysługuje żaden zwykły środek zaskarżenia,

c) dochowany został, przewidziany w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK, trzymiesięczny termin wniesienia skargi, gdyż ostateczne rozstrzygnięcie, w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji, zostało doręczone skarżącemu 30 stycznia 2023 r., a skargę konstytucyjną wniesiono do Trybunału Konstytucyjnego 25 kwietnia 2023 r. (data nadania),

d) określony został przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK), tj. art. 9a ust. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, ze zm.) „w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 13 maja 2011 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2011.131.764) (...) – w jego brzmieniu w 2015 r. (...) „w zakresie w jakim wywołuje skutek w postaci braku realnej możliwości wyboru sposobu opodatkowania w przypadku przystąpienia do spółki w trakcie trwania roku podatkowego”;

e) wskazano, które konstytucyjne wolności i prawa oraz w jaki sposób – zdaniem skarżącego – zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK), tj. art. 64 ust. 1-3 w związku z art. 2 w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji,

f) przedstawiono uzasadnienie sformułowanych przez skarżącego zarzutów (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK).

3. W ocenie Trybunału analizowana skarga konstytucyjna nie jest obarczona nieusuwalnymi brakami formalnymi, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK, sformułowane zaś w niej zarzuty nie są oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

W związku z powyższym – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p.TK – postanowiono jak w sentencji.